

Nr 39

Av herr **Lundmark**, angående placeringen av prästlönefondsmedel.

(Lika lydande med motion nr 23 i Första kammaren)

Lag angående användande i vissa fall av prästlönefond m. m. av den 15 maj 1942 /nr 232/ samt Kungl. Maj:ts kungörelse av den 11 december 1942 angående tillämpningen av samma lag ålägger pastorat och stiftsnämnder att under vissa förutsättningar utnyttja prästlönefonder till »att förvärva en eller flera, helst större och företrädesvis av skogsmark bestående, inom stiftet belägna egendomar» på sådana grunder som närmare anges i kungörelsen. Lagen i fråga torde ha tillkommit i avsikt att göra det möjligt för pastoraten att kompensera sig med realvärden för de marktillgångar kyrkan nödgats avyttra för tomtändamål och samhällsbyggande.

Sedan lagens tillkomst har förhållandena radikalt förändrats, varför en revision av densamma ter sig synnerligen angelägen. Således har jordbrukets strukturrationalisering med krav på bättre arrondering av jord- och skogsbruksfastigheter fått ökad aktualitet. Att en viss kategori så ensidigt inriktas på skogsfastigheter som kapitalplaceringsobjekt snedvrider konkurrensen om utbudet och driver upp jordpriserna och verkar därför i vissa fall direkt hindrande för en planmässig yttre rationalisering. Det synes därför vara ett allmänt intresse att kyrkan i större utsträckning utnyttjar andra placeringsobjekt för sina fonder, exempelvis bostadsfastigheter.

Med hänvisning till det anförda hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag till revision av lagen av den 15 maj 1942 angående användande i vissa fall av prästlönefond m. m.

Stockholm den 11 januari 1968

Gunnar Lundmark (s)
